EURÓPSKA
KOMISIA

V Štrasburgu 12. 4. 2016
COM(2016) 198 final

2016/0107 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie informácií o dani z príjmu určitými podnikmi a pobočkami

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2016) 117 final}
{SWD(2016) 118 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Zdravý jednotný trh si vyžaduje spravodlivý a efektívny systém zdaňovania príjmov právnických osôb, ktorý je priaznivo naklonený rastu a založený na zásade, že spoločnosti by mali platiť dane v krajine, kde sa dosahujú ich zisky. Agresívne daňové plánovanie túto zásadu podkopáva. Väčšina spoločností agresívne daňové plánovanie nevyužíva, a tým pádom je vystavená konkurenčnej nevýhode oproti tým spoločnostiam, ktoré takéto plánovanie využívajú. Týmto javom sú obzvlášť zasiahnuté malé a stredné podniky.

Boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a agresívnemu daňovému plánovaniu na úrovni EÚ i na celosvetovej úrovni je politickou prioritou Európskej komisie. V rámci širšej stratégie spravodlivého a efektívneho systému dane z príjmu právnických osôb v EÚ[1] môže verejná kontrola pomôcť zabezpečiť, aby sa zisky skutočne zdaňovali tam, kde boli dosiahnuté. Verejnou kontrolou sa môže posilniť dôvera verejnosti a sociálna zodpovednosť podnikov tak, že podniky budú prispievať k blahobytu tým, že budú platiť dane v krajine, v ktorej pôsobia. Navyše sa ňou môže podporiť aj informovanejšia rozprava o možných nedostatkoch daňových zákonov.

Komisia v marci 2015 vo svojom Akčnom pláne o spravodlivejšom systéme dane z príjmu právnických osôb [COM(2015) 302] oznámila komplexný zoznam iniciatív a ako súčasť následného balíka opatrení na boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam[2] (ATAP) navrhla zaviesť v Únii opatrenie č. 13 akčného plánu OECD, ktorý schválila skupina G20, s cieľom bojovať proti narúšaniu základu dane a presunu ziskov (BEPS). V dôsledku toho dostanú daňové úrady od nadnárodných podnikov za každú krajinu správu o zaplatenej dani z príjmu, ktorá by mala umožniť lepšie dodržiavanie daňových zákonov.

Reagujúc na výzvy zo strany G20 a od iných subjektov je na to, aby bola možná verejná kontrola toho, či sa daň platí tam, kde boli dosiahnuté zisky, potrebná väčšia transparentnosť zo strany spoločností. V tomto návrhu sa vyžaduje, aby nadnárodné podniky zverejňovali v osobitnej správe dane z príjmov, ktoré platia, ako aj ostatné príslušné daňové informácie. Nadnárodné podniky, či už so sídlom v EÚ alebo mimo nej, s obratom viac než 750 miliónov EUR budú musieť dodržiavať tieto dodatočné požiadavky na transparentnosť. Po prvýkrát nielen európske podniky, ale aj mimoeurópske nadnárodné podniky, ktoré podnikajú v Európe, budú mať tie isté povinnosti podávať správu.

Jurisdikcie tých tretích krajín, ktoré nedodržiavajú medzinárodné daňové normy týkajúce sa dobrej správy, vytvárajú osobitné príležitosti na vyhýbanie sa daňovým povinnostiam a daňové úniky. Ak nadnárodné podniky pôsobia v takýchto jurisdikciách, mali by sa na ne vzťahovať osobitné požiadavky na transparentnosť.

Tento návrh sa zameriava na skupiny spoločností, ktorých celosvetový konsolidovaný čistý obrat presahuje 750 miliónov EUR, a to v súlade s rozsahom pôsobnosti globálnej iniciatívy OECD o daňovej transparentnosti. Týmto návrhom sa nezavádzajú žiadne povinnosti pre

---

[1] Pozri Európska komisia, Akčný plán v oblasti zdaňovania právnických osôb, jún 2015. Pozri aj balík opatrení na boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam Európskej komisie, január 2016.

[2] Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní, predložený Komisiou.

malé a stredné podniky[3]. Je primeraný z hľadiska rozsahu pôsobnosti i informácií, ktoré sa majú zverejňovať, aby sa obmedzili náklady na dodržiavanie súladu a ďalšie náklady dotknutých spoločností, a aby zároveň nebola ohrozená ich konkurencieschopnosť, resp. aby neboli neúmerne vystavené rizikám dvojitého zdanenia. Zodpovedá mnohostrannému prístupu, ktorý podporuje skupina G20 i OECD. Komisia bude na týchto otázkach so všetkými príslušnými medzinárodnými partnermi naďalej proaktívne pracovať.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v oblasti tejto politiky**

Týmto návrhom sa dopĺňajú súčasné požiadavky na finančné výkazníctvo podnikov a pokiaľ ide, napríklad, o ich účtovné závierky, návrh do týchto požiadaviek nezasahuje.

Týmto návrhom sa nemenia pravidlá, ktoré sú už zavedené v súvislosti s nefinančným výkazníctvom a sektorovým vykazovaním podľa jednotlivých krajín (CBCR) v bankovom sektore[4], ťažobnom a drevospracujúcom priemysle[5]. Zavádza sa však výnimka na predchádzanie dvojitému podávaniu správ pre bankový sektor, ktorý podľa právnych predpisov EÚ o bankovníctve už podlieha prísnym verejným pravidlám podávania správ.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Po tom, ako G20 schválila akčný plán boja proti narúšaniu základu dane a presunu ziskov navrhnutý organizáciou OECD, si balík ATAP, ktorý bol nastolený v januári 2016, vyžaduje, aby veľmi veľké nadnárodné podniky[6] nahlasovali daňovým úradom informácie podľa jednotlivých krajín (CBCR). Informácie nahlasované daňovým úradom nebudú sprístupňované verejnosti. Požiadavka na vykazovanie informácií CBCR v rámci balíka ATAP je nástroj, ktorý daňovým úradom pomôže primerane nasmerovať daňové audity a zaistiť dodržiavanie predpisov.

Tento návrh je doplnením návrhu ATAP, no slúži inému účelu. Od tých istých nadnárodných podnikov bude vyžadovať, aby zverejňovali určité položky informácií predložené daňovým úradom.

Tento návrh prispieva k politike EÚ v oblasti sociálnej zodpovednosti podnikov, rastu a zamestnanosti. Tento návrh je reakciou na výzvy Európskeho parlamentu na zavedenie vykazovania informácií o dani z príjmu právnických osôb podľa jednotlivých krajín.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Za vhodný právny základ pre túto iniciatívu bol určený článok 50 ods. 1 ZFEÚ, pretože iniciatívou sa mení existujúca smernica, ktorá vychádza z uvedeného článku.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci Únie)**

V čoraz globálnejšej, integrovanej a digitalizovanej ekonomike sú spoločnosti a výrobné hodnotové reťazce stále menej obmedzované vnútroštátnymi, resp. regionálnymi hranicami.

[3] S výnimkou stredne veľkých dcérskych spoločností a pobočiek skupín nadnárodných podnikov mimo EÚ, ktorých konsolidovaný obrat presahuje 750 miliónov EUR, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na podávanie správy.

[4] Smernica 2013/36/EÚ o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami (článok 89).

[5] Smernica 2013/34/EÚ (kapitola 10).

[6] Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní, predložený Komisiou.

Naproti tomu daňové politiky a správy zostávajú primárne zodpovednosťou jednotlivých krajín. Vzhľadom na cezhraničný charakter mnohých štruktúr daňového plánovania a dohôd o transferovom oceňovaní môžu nadnárodné podniky ľahko presunúť svoj základ dane z jednej jurisdikcie do inej v rámci Únie i mimo nej. Opatrenie EÚ je teda opodstatnené zásadou subsidiarity s cieľom riešiť cezhraničný rozmer v situácii, keď existuje agresívne daňové plánovanie alebo dohody o transferovom oceňovaní.

- **Proporcionalita**

Táto iniciatíva je z hľadiska rozsahu pôsobnosti a obsahu do veľkej miery založená na medzinárodnej zhode dosiahnutej v skupine G20. Zabezpečuje správnu rovnováhu medzi výhodami vyplývajúcimi z verejnej transparentnosti a potrebou silného a odolného hospodárstva EÚ. Táto iniciatíva reaguje na obavy, ktoré vyjadrili zainteresované strany v súvislosti s deformáciami na jednotnom trhu bez toho, aby bola ohrozená konkurencieschopnosť EÚ. Spoločnostiam by nemala spôsobovať neprimeranú administratívnu záťaž, vytvárať ďalšie daňové konflikty ani predstavovať riziko dvojitého zdanenia. Obmedzuje sa na to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ktorým je vyššia transparentnosť.

- **Výber nástroja**

So zreteľom na právny základ a silné prepojenie iniciatívy s podnikovým výkazníctvom vrátane nefinančného výkazníctva sa navrhuje zmena smernice o účtovníctve.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Týmto návrhom sa zavádza vykazovanie podľa jednotlivých krajín (CBCR), ktoré je pre väčšinu priemyselných odvetví nové. Podobné požiadavky na výkazníctvo sa zaviedli pre odvetvia bankovníctva, ťažobný a drevospracujúci priemysel. Dôkazom CBCR, ktoré banky uverejnili, odkedy smernica v roku 2015 nadobudla účinnosť, je to, že CBCR je užitočným nástrojom, na základe ktorého je možné posudzovať, či sa dane platia tam, kde sa dosahujú zisky.

- **Konzultácie**

Útvary Komisie uskutočnili v období od júna do decembra 2015 rozsiahle konzultácie, ktorých výsledkom bolo zozbieranie názorov od vyše štyristo respondentov pochádzajúcich zo sféry podnikov, priemyselných združení, mimovládnych organizácií, jednotlivcov i skupín expertov (tzv. think tanky). Faktické zhrnutie tejto konzultácie je k dispozícii na webovom sídle Európskej komisie[7]. *Ad hoc* výmeny, stretnutia a rokovanie za okrúhlym stolom na vysokej úrovni[8] navyše umožnili Komisii dôkladnejšie pochopiť danú problematiku, a to vrátane výhod a rizík spojených s väčšou verejnou transparentnosťou v oblasti dane z príjmu právnických osôb. Všetky vstupy získané počas konzultácií boli dôkladne posúdené a zohľadnené.

[7] Európska komisia, Factual Summary of the responses to the public consultation on assessing the potential for further transparency on corporate income taxes (Faktické zhrnutie odpovedí na verejnú konzultáciu o posúdení potenciálu pre ďalšiu transparentnosť v oblasti dane z príjmu právnických osôb), január 2016.

[8] Okrúhly stôl, za ktorým sa komisári Dombrovskis, Hill a Moscovici stretli s celým radom zainteresovaných strán (1. októbra 2015).

Väčšina jednotlivcov, ktorí zareagovali na verejnú konzultáciu, vyjadrila výzvu, aby EÚ viedla rozpravu a ak je to potrebné, aby v oblasti vykazovania podľa jednotlivých krajín išla na medzinárodnej úrovni nad rámec súčasných iniciatív. Mimovládne organizácie a odborové zväzy mali tendenciu s touto pozíciou súhlasiť. Na druhej strane väčšina podnikov uprednostňovala možnosť, aby sa na úrovni EÚ nešlo ďalej než do fázy vykonávania akčného plánu boja proti narúšaniu základu dane a presunu ziskov (BEPS), ktorý predložili G20/OECD a ktorý si vyžaduje, aby sa správy podľa jednotlivých krajín predkladali len daňovým úradom.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Útvary Komisie zorganizovali 24. septembra 2015 stretnutie o daňovej transparentnosti s Platformou pre dobrú správu daní[9]. Popri iných prieskumoch útvary Komisie objednali v roku 2014 od PwC štúdiu[10] o potenciálnych hospodárskych dôsledkoch vykazovania podľa jednotlivých krajín v prípade bánk. Súhrnná správa o všetkých konzultačných činnostiach vykonaných Európskou komisiou na podporu tejto iniciatívy je k dispozícii na webovom sídle Európskej komisie.

- **Posúdenie vplyvu**

Návrh sa opiera o posúdenie vplyvu, ktoré kladne prijal výbor pre kontrolu regulácie. Na základe stanoviska výboru sa posúdenie vplyvu vylepšilo niekoľkými spôsobmi. Po prvé, lepšie sa v ňom rozlíšili opatrenia priamo zamerané na riešenie problému vyhýbania sa daňovým povinnostiam právnických osôb a nepriame výhody, ktoré sa očakávajú prostredníctvom zvýšenej transparentnosti. Po druhé, ďalej sa v ňom rozpracovala možnosť dobrovoľného zverejnenia (systém označovania). Po tretie, posúdenie odhadovaného vplyvu sa jasnejšie oddelilo od vplyvu ostatných opatrení na zabránenie vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam obsiahnutých v základnom scenári.

Dnes predkladaný návrh vychádza z uprednostňovanej možnosti identifikovanej v posúdení vplyvu, ktorou je verejné vykazovanie podľa jednotlivých krajín (CBCR) o celosvetových operáciách, rozčlenené podľa členských štátov EÚ a súhrnné pre operácie mimo EÚ. Návrh platí pre všetky nadnárodné podniky z EÚ i mimo EÚ s konsolidovaným obratom aspoň 750 miliónov EUR, ktoré vykonávajú činnosti v EÚ prostredníctvom aspoň jedného podniku. Druh informácií, ktoré sa majú zverejňovať, zahŕňa zaplatenú a vzniknutú daň z príjmu, ako aj potrebné kontextové informácie. Návrh sa s posúdením vplyvu rozchádza v dvoch oblastiach: došlo k jeho doladeniu s ohľadom na vykazovanie pri operáciách mimo EÚ, v prípade ktorého sa bude aj pre určité daňové jurisdikcie vyžadovať taká istá úroveň podrobného posúdenia, aká platí pre členské štáty EÚ. Navyše sa navrhuje, aby bolo povinné zverejňovať akumulované zisky podľa jednotlivých krajín a aby sa vyžadovali vysvetlenia na úrovni korporátnej skupiny, ak medzi vzniknutými daňami a skutočne zaplatenými daňami existujú významné rozdiely.

Pokiaľ ide o spoločenský prospech, táto iniciatíva reaguje na zvýšený dopyt po transparentnosti v súvislosti s daňovými záležitosťami skupín nadnárodných podnikov. Ak sa bude poskytovať viac informácií a vhodnejšou formou, malo by to prispieť aj k zvýšeniu dôvery verejnosti v spravodlivosť daňových systémov.

---

[9] Európska Komisia, Platforma pre dobrú správu daní.

[10] Štúdia „General assessment of potential economic consequences of country-by-country reporting under CRD IV“ (Celkové posúdenie potenciálnych hospodárskych dôsledkov podávania správ podľa jednotlivých krajín v rámci CRD IV), PWC, 2014.

Z hľadiska hospodárskeho vplyvu návrh neznamená významnú dodatočnú administratívnu záťaž, lebo veľmi veľké skupiny nadnárodných podnikov budú aj tak musieť predkladať daňovým úradom komplexnejšie výkazy CBCR, keď sa zavedie balík ATAP. Na všetky veľmi veľké nadnárodné podniky s činnosťami v EÚ sa bude vzťahovať rovnaká požiadavka na zverejňovanie bez ohľadu na to, či majú ústredie v EÚ alebo v tretej krajine. Tieto verejné výkazy CBCR navyše poskytujú v jednom dokumente informácie, ktoré už sú vo veľkej miere prístupné v obchodných registroch jednotlivých členských štátov. Konkurencieschopnosť podnikov teda nebude ovplyvnená. Riziko, že by došlo k vytvoreniu ďalších daňových konfliktov a dvojitému zdaňovaniu, bude obmedzené, pretože verejne dostupné daňové informácie budú členené iba v prípade obmedzeného počtu daňových jurisdikcií. Pokiaľ ide o operácie v iných jurisdikciách, informácie sa vo všeobecnosti budú poskytovať na súhrnnom základe.

- **Vhodnosť právnych predpisov a ich zjednodušenie**

Pre mikropodniky a malé podniky v EÚ nevznikajú žiadne nové povinnosti. Opatrenia sa zameriavajú len na nadnárodné spoločnosti, ktoré sú najlepšie vybavené na vykonávanie činností daňového plánovania, teda na spoločnosti, ktorých konsolidovaný obrat presahuje 750 miliónov EUR. Odhaduje sa, že správy podľa jednotlivých krajín bude musieť vypracovať aspoň 6 000 nadnárodných spoločností, a to z toho dôvodu, že pôsobia na trhoch EÚ. Z toho približne 2 000 spoločností má ústredie v EÚ, čo je len zlomok z celkového počtu 7,5 milióna európskych spoločností. S cieľom zahrnúť aj nadnárodné spoločnosti, ktoré sú usadené v krajinách mimo EÚ, sa povinnosti budú vzťahovať na stredné a väčšie dcérske podniky v EÚ, prípadne na pobočky porovnateľnej veľkosti.

Digitalizované správy uľahčujú prístup pre akúkoľvek zainteresovanú stranu a jej spracovanie daných údajov (či už ide o zainteresovaného investora alebo príslušníkov občianskej spoločnosti). Z tohto dôvodu sa požaduje zverejnenie na webovom sídle podniku. Nepredpisuje sa žiadny konkrétny formát ani jazyk.

- **Základné práva**

Celkovo je plánovaný rozsah informácií úmerný cieľom zvyšovania verejnej transparentnosti a kontroly. Podávanie správ bude vychádzať z informácií, ktoré boli vo všeobecnosti zverejnené v účtovných závierkach väčšiny skupín nadnárodných podnikov v EÚ.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Iniciatíva nemá žiadny vplyv na rozpočet.

5. INÉ PRVKY

- **Plány vykonávania a mechanizmy monitorovania, hodnotenia a predkladania správ**

Komisia bude monitorovať vykonávanie politiky v spolupráci s členskými štátmi. Päť rokov po dátume transpozície Komisia vypracuje hodnotenie tejto smernice.

V hodnotení sa preskúma účinnosť, efektívnosť, relevantnosť, súdržnosť a pridaná hodnota, pokiaľ ide o verejné informácie podľa návrhu, vrátane akýchkoľvek významných vplyvov na podniky alebo tretie krajiny. V hodnotení sa zohľadní aj nový vývoj na medzinárodnej scéne.

- **Vysvetľujúce dokumenty**

Správy CBCR sú pomerne novou koncepciou, ktorá si vyžaduje technicky správne vykonanie. V snahe splniť cieľ tohto návrhu a vyhnúť sa potenciálnym nedostatkom a nesúrodostiam, pokiaľ ide o implementáciu týchto predpisov do vnútroštátneho práva členských štátov, budú potrebné vysvetľujúce dokumenty, ktorých cieľom bude pomôcť pri transpozícii a umožniť účinnú verifikáciu.

Opodstatňuje to požiadavku, aby členské štáty priložili k oznámeniu o svojich transpozičných opatreniach vysvetľujúce dokumenty, napr. vo forme korelačnej tabuľky.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Rozsah – veľmi veľké skupiny nadnárodných podnikov

S cieľom zabezpečiť, aby záťaž spojená s podávaním správ bola primeraná, budú mať povinnosť vypracovať správu CBCR len skupiny nadnárodných podnikov, ktorých celkový konsolidovaný príjem skupiny presahuje 750 miliónov EUR. To je rovnaký limit ako ten, ktorý použila aj OECD/BEPS a ktorý sa použil v balíku ATAP. V nadväznosti na konkrétne ciele verejnej daňovej transparentnosti a idúc v určitých ohľadoch nad rámec pravidiel, ktoré v súčasnosti platia v odvetví bankovníctva a ťažobnom priemysle, sa limit 750 miliónov EUR bude vypočítavať celosvetovo a skupiny nadnárodných podnikov budú musieť predkladať informácie o svojej celosvetovej činnosti. OECD uvádza, že na základe tohto limitu iba 10 – 15 % nadnárodných podnikov bude musieť predložiť správu CBCR; obrat týchto nadnárodných podnikov však bude predstavovať približne 90 % obratu všetkých nadnárodných podnikov. Malé a stredné spoločnosti návrhom ovplyvnené nie sú[11].

Pre každý nadnárodný podnik s ústredím v tretej krajine pripadne povinnosť na jeho dcérske podniky alebo pobočky v EÚ, pokiaľ daný nadnárodný podnik mimo EÚ verejne nesprístupní skupinovú správu CBCR a neuvedie, ktorý dcérsky podnik alebo pobočka v EÚ zodpovedá za uverejnenie správy CBCR v mene „materskej“ spoločnosti.

Je to v súlade so smernicou o administratívnej spolupráci[12], v ktorej sa stanovuje, že dcérske podniky alebo pobočky v EÚ musia daňovým úradom poskytnúť správu CBCR svojej materskej skupiny v tretej krajine. Cieľom je skôr poskytnúť daňovej správe úplný súbor informácií potrebných na posúdenie potenciálne škodlivých daňových praktík, než poskytnúť širokej verejnosti všeobecný súbor údajov podľa jednotlivých krajín v záujme zvýšenia transparentnosti.

Vzhľadom na navrhovaný limit, ktorý musia mať nadnárodné podniky, aby patrili do rozsahu pôsobnosti tejto iniciatívy, a na súčasné povinnosti podávať správu v EÚ je primerané a efektívne uložiť povinnosť podávať správu len stredným alebo väčším dcérskym podnikom usadeným v EÚ. Nevznikajú teda žiadne nové povinnosti pre malé podniky, ktoré predstavujú viac než 95 % všetkých spoločností v EÚ.

Bankové skupiny

Bankové skupiny usadené v EÚ už sú povinné uverejniť správu CBCR podľa článku 89 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ. Ak ide o nadnárodné podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto iniciatívy, budú oslobodené od povinnosti podávať správy s informáciami o dani z príjmu za predpokladu, že správa zverejnená v súlade s článkom 89

[11] Tamtiež3

[12] Smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní.

smernice 2013/36/EÚ zahŕňa činnosti konečného materského podniku v EÚ a všetkých jeho prepojených podnikov[13].

Obsah

Zverejňovať sa budú len informácie, ktoré sú potrebné a dostatočné na splnenie stanovených cieľov tejto iniciatívy, a to: povaha činností, počet zamestnaných osôb, čistý vytvorený obrat (vrátane obratu dosiahnutého so spriaznenými osobami), zisk dosiahnutý pred zdanením, výška splatnej dane z príjmu v danej krajine v dôsledku zisku dosiahnutého v bežnom roku, skutočné platby vykonané do pokladnice krajiny v priebehu tohto roka a výška akumulovaných ziskov.

S cieľom zabezpečiť takú podrobnosť údajov, ktorá občanom umožní lepšie posúdiť, ako nadnárodné podniky prispievajú k blahobytu v každom členskom štáte, by sa informácie mali členiť podľa jednotlivých členských štátov. Keďže okrem toho niektoré tretie krajiny odmietajú rešpektovať normy dobrej správy v oblasti zdaňovania, a predstavujú tak osobitné daňové problémy, vysoká úroveň podrobnosti by sa mala vzťahovať aj na informácie o operáciách nadnárodných podnikov. EÚ sa zaviazala vypracovať na tomto základe spoločný zoznam určitých daňových jurisdikcií v súlade s oznámením Komisie[14] z 28. januára 2016, v ktorom bol spresnený navrhovaný prístup a kritériá vypracúvania takéhoto zoznamu.

Ako je stanovené v uvedenom oznámení, spoločný zoznam EÚ bude vychádzať z jasných a medzinárodne opodstatniteľných kritérií na základe medzinárodne odsúhlasených noriem stanovených v smernici, ako aj na základe robustného procesu preverovania. Tento zoznam vypracujú Komisia a členské štáty. Komisia navrhuje, aby sa konečné rozhodnutie o daňových jurisdikciách, ktoré sa majú zahrnúť na spoločný zoznam EÚ, prijalo prostredníctvom delegovaného aktu, ktorý umožňuje tak Rade, ako aj Parlamentu, aby v procese zohrávali úlohu.

Okrem výnimky, ktorá bola spomenutá vyššie v texte v súvislosti s niektorými jurisdikciami v tretích krajinách, ktoré predstavujú osobitné problémy, sa rovnaké informácie o činnostiach skupiny v iných daňových jurisdikciách budú poskytovať na súhrnnom základe. Ak v danej krajine pôsobí viacero subjektov zo skupiny, správa CBCR bude obsahovať súhrn informácií o každom subjekte v tejto krajine.

Uverejňovanie

Konsolidovaná správa s informáciami o dani z príjmu sa uverejní v obchodnom registri s cieľom zabezpečiť istotu a dostupnosť v priebehu času. Keďže cieľom tejto iniciatívy je umožniť navyše aj verejnú kontrolu, tieto správy budú sprístupnené verejnosti aj na webových sídlach spoločností. Správy zostanú na webových sídlach prístupné počas najmenej piatich po sebe nasledujúcich rokov, aby bolo možné vykonávať porovnania v čase.

Presadzovanie

Presadzovanie tejto iniciatívy sa zabezpečí kombináciou ustanovení. Členské štáty by mali zaviesť kolektívnu zodpovednosť správnych, riadiacich a dozorných orgánov za tieto správy. Poverený štatutárny audítor každého miestneho dcérskeho podniku bude musieť overiť, či bola správa CBCR poskytnutá a sprístupnená na internete. V prípade pobočky nadnárodného podniku z tretej krajiny budú mať túto zodpovednosť osoby, ktoré sú poverené náležitosťami

[13] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

[14] Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vonkajšej stratégii pre účinné zdaňovanie [COM(2016) 24 final].

zverejňovania. Napokon sa bude uplatňovať článok 51 smernice 2013/34/EÚ, čím sa zabezpečí, že porušenia predpisov sa budú trestať účinnými, primeranými a odradzujúcimi sankciami pre nadnárodné podniky alebo ich dcérske podniky či pobočky.

2016/0107 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie informácií o dani z príjmu určitými podnikmi a pobočkami

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 50 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[15],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) V nedávnych rokoch sa výrazne zväčšil problém vyhýbania sa dani z príjmu právnických osôb a stal sa veľkým zdrojom znepokojenia v Únii i celosvetovo. Európska rada vo svojich záveroch z 18. decembra 2014 uznala naliehavú potrebu pokročiť v úsilí v boji proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam na celosvetovej úrovni i na úrovni Únie. Komisia vo svojich oznámeniach s názvom „Pracovný program Komisie na rok 2016 – Bežný prístup už nestačí“[16] a „Pracovný program Komisie na rok 2015 – Nový začiatok“[17] označila za prioritu potrebu prejsť na systém, podľa ktorého krajina, v ktorej sa vytvárajú zisky, je aj krajinou zdanenia. Komisia označila za prioritu aj potrebu reagovať na volanie našej spoločnosti po spravodlivosti a daňovej transparentnosti.

(2) Európsky parlament vo svojom uznesení zo 16. decembra 2015 o začlenení transparentnosti, koordinovanosti a konvergencie do politík dane z príjmov právnických osôb v Únii[18] uznal, že zvýšenie transparentnosti v oblasti zdaňovania príjmov právnických osôb môže zlepšiť výber daní, zefektívniť prácu daňových orgánov a má rozhodujúci význam pre zvýšenie dôvery verejnosti v daňové systémy a vlády.

(3) V nadväznosti na závery Európskej rady z 22. mája 2013 sa do smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ[19] začlenila doložka o preskúmaní, v ktorej sa od Komisie žiada, aby zvážila možnosť zavedenia povinnosti pre veľké podniky

---

15 Ú. v. EÚ C , , p. .

16 COM(2015) 610 final, 27. október 2015.

17 COM(2014) 910 final, 16. december 2014.

18 2015/2010(INL)

19 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

v ďalších priemyselných odvetviach vypracúvať každoročné správy podľa jednotlivých krajín so zreteľom na vývoj v Organizácii pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) a výsledky súvisiacich európskych iniciatív.

(4) Skupina G20 v novembri 2015 vyzvala na zavedenie celosvetovo spravodlivého a moderného medzinárodného daňového systému a schválila „Akčný plán OECD na zabránenie narúšaniu základu dane a presunu ziskov“ (BEPS), ktorého cieľom je poskytnúť vládam jasné medzinárodné riešenia v súvislosti s nedostatkami a nesúrodosťami v súčasných predpisoch, ktoré umožňujú presúvať zisky podnikov na miesta s nulovým alebo nízkym zdanením, kde nemusí dochádzať k žiadnej tvorbe reálnej hodnoty. Konkrétne v opatrení č. 13 akčného plánu BEPS sa pre niektoré nadnárodné podniky zavádza dôverné podávanie správ podľa jednotlivých krajín vnútroštátnym daňovým úradom. Komisia 27. januára 2016 prijala „balík opatrení proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam“. Jedným z cieľov tohto balíka je transponovať opatrenie č. 13 akčného plánu BEPS do práva Únie prostredníctvom zmeny smernice Rady 2011/16/EÚ[20].

(5) Posilnená verejná kontrola daní z príjmu právnických osôb platených nadnárodnými podnikmi, ktoré vykonávajú činnosti v Únii, je zásadným prvkom ďalšieho zvyšovania sociálnej zodpovednosti podnikov, prispievania k blahobytu prostredníctvom daní, podpory spravodlivejšej daňovej súťaže v Únii prostredníctvom lepšie informovanej verejnej rozpravy a obnovenia dôvery verejnosti v spravodlivosť vnútroštátnych daňových systémov. Túto verejnú kontrolu možno dosiahnuť prostredníctvom správy s informáciami o dani z príjmu, a to bez ohľadu na to, kde je konečný materský podnik nadnárodnej skupiny usadený.

(6) Verejnosť by mala mať možnosť kontrolovať všetky činnosti skupiny, ak niektoré podniky zo skupiny pôsobia v Únii. V prípade skupín, ktoré vykonávajú činnosti v Únii iba prostredníctvom dcérskych podnikov alebo pobočiek, by tieto dcérske podniky a pobočky mali uverejňovať a sprístupňovať správu konečného materského podniku. Z dôvodu proporcionality a účinnosti by však povinnosť uverejňovať a sprístupňovať správu mala byť obmedzená na stredné alebo veľké dcérske podniky usadené v Únii, prípadne na pobočky porovnateľnej veľkosti otvorené v členskom štáte. Rozsah pôsobnosti smernice 2013/34/EÚ by sa preto mal zodpovedajúcim spôsobom rozšíriť na pobočky otvorené v členskom štáte podnikom, ktorý je usadený mimo Únie.

(7) V záujme zamedzenia dvojitému podávaniu správ v bankovom sektore by konečné materské podniky, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ[21] a ktoré do svojich správ pripravených v súlade s článkom 89 smernice 2013/36/EÚ zahŕňajú všetky svoje činnosti a všetky činnosti svojich prepojených podnikov zahrnutých do konsolidovaných účtovných závierok vrátane činností, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia tretej časti hlavy 1 kapitoly 2 nariadenia Európskeho

[20] Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS **(**Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1**).**

[21] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[22], mali byť oslobodené od požiadaviek na podávanie správ stanovených v tejto smernici.

(8) Správa s informáciami o dani z príjmu by mala obsahovať informácie o všetkých činnostiach podniku alebo všetkých prepojených podnikov skupiny ovládaných konečným materským podnikom. Informácie by mali vychádzať zo špecifikácií výkazníctva v opatrení č. 13 akčného plánu BEPS a mali by byť obmedzené na to, čo je nevyhnutné, aby sa umožnila účinná verejná kontrola, aby zverejnením nevznikali neprimerané riziká alebo nevýhody. Správa by mala obsahovať aj stručný opis povahy činností. Takýto opis môže vychádzať z kategorizácie stanovenej v tabuľke 2 prílohy III ku kapitole V usmernení OECD o dokumentácii o transferovom oceňovaní. Správa by mala zahŕňať celkový opis s vysvetleniami, ak obsahuje významné rozdiely na úrovni skupiny medzi výškou vzniknutých daní a výškou zaplatených daní, pričom by sa zohľadňovali príslušné sumy týkajúce sa predchádzajúcich účtovných rokov.

(9) S cieľom zabezpečiť takú podrobnosť údajov, ktorá občanom umožní lepšie posúdiť, ako nadnárodné podniky prispievajú k blahobytu v každom členskom štáte, by sa informácie mali členiť podľa jednotlivých členských štátov. S vysokou mierou podrobnosti by navyše mali byť uvedené aj informácie týkajúce sa operácií nadnárodných podnikov, pokiaľ ide o určité daňové jurisdikcie, ktoré predstavujú osobitný problém. Pre všetky ostatné operácie v tretích krajinách by sa informácie mali uvádzať súhrnným spôsobom.

(10) S cieľom posilniť zodpovednosť voči tretím stranám a zabezpečiť vhodné riadenie by členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov konečného materského podniku, ktorý je usadený v Únii a ktorý má povinnosť vypracúvať, uverejňovať a sprístupňovať správu s informáciami o dani z príjmu, mali byť kolektívne zodpovední za zabezpečenie plnenia povinností podávať správu. Vzhľadom na to, že členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov dcérskych podnikov, ktoré sú usadené v Únii a ktoré sú ovládané konečným materským podnikom usadeným mimo Únie, alebo osoby poverené vykonávaním úkonov zverejňovania pre pobočku môžu, mať obmedzené poznatky o obsahu správy s informáciami o dani z príjmu pripravenej konečným materským podnikom, ich povinnosť uverejniť a sprístupniť správu s informáciami o dani z príjmu by mala byť obmedzená.

(11) S cieľom zabezpečiť, aby prípady nedodržania predpisov boli sprístupnené verejnosti, by štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti mali skontrolovať, či správa s informáciami o dani z príjmu bola predložená a prezentovaná v súlade s požiadavkami tejto smernice a sprístupnená na webovom sídle príslušného podniku alebo na webovom sídle prepojeného podniku.

(12) Táto smernica má za cieľ zvýšiť transparentnosť a verejnú kontrolu dane z príjmov právnických osôb tak, že upraví existujúci právny rámec týkajúci sa povinností, ktoré sú uložené spoločnostiam a podnikom v súvislosti so uverejňovaním správ na účely ochrany záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle článku 50 ods. 2 písm. g) ZFEÚ. Ako rozhodol Súdny dvor najmä vo veci C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*[23], článok 50 ods. 2 písm. g) ZFEÚ odkazuje na potrebu chrániť záujmy „tretích osôb“ vo všeobecnosti bez toho, aby sa rozlišovali alebo vyčleňovali

[22] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

[23] Rozsudok Súdneho dvora zo 4. decembra 1997 vo veci C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, ECLI:EU:C:1997:581.

akékoľvek kategórie patriace do rozsahu pôsobnosti uvedeného termínu. Navyše cieľ dosiahnuť slobodu usadiť sa, ktorá je na základe článku 50 ods. 1 ZFEÚ veľmi všeobecným spôsobom udelená inštitúciám, nemožno obchádzať ustanoveniami článku 50 ods. 2 ZFEÚ. Vzhľadom na to, že táto smernica sa netýka harmonizácie daní, ale len povinností uverejňovať správy s informáciami o dani z príjmu, článok 50 ods. 1 ZFEÚ predstavuje primeraný právny základ.

(13) S cieľom stanoviť určité daňové jurisdikcie, pre ktoré by sa mala uvádzať vysoká úroveň podrobnosti, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o vypracovanie spoločného zoznamu Únie týchto daňových jurisdikcií. Tento zoznam by sa mal vypracovať na základe určitých kritérií identifikovaných na základe prílohy 1 k oznámeniu Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vonkajšej stratégii pre účinné zdaňovanie [COM(2016) 24 final]. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia uskutočnila počas svojej prípravnej práce primerané konzultácie, a to aj na expertnej úrovni, a aby tieto konzultácie uskutočnila v súlade so zásadami uvedenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva, ako ju schválili Európsky parlament, Rada a Komisia a ktorá čaká na formálne podpísanie. V snahe zabezpečiť rovnakú účasť na príprave delegovaných aktov Európsky parlament a Rada dostávajú všetky dokumenty súčasne s expertmi členských štátov a ich experti majú systematický prístup na zasadnutia skupiny expertov Komisie, ktorá sa zaoberá prípravou delegovaných aktov.

(14) Keďže cieľ tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jej účinku ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(15) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie.

(16) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch[24] sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

(17) Smernica 2013/34/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa vkladá tento odsek 1a:

„1a. Koordinačné opatrenia stanovené článkami 2, 48a až 48g a 51 platia aj pre zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa pobočiek, ktoré v členskom štáte otvoril podnik, na ktorý sa nevzťahuje právo

[24] Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

niektorého členského štátu, ale ktorého právna forma je porovnateľná s druhmi podnikov uvedenými v prílohe I.“;

2. Vkladá sa táto kapitola 10a:

„Kapitola 10a

Správa s informáciami o dani z príjmu

Článok 48a

Vymedzenie pojmov týkajúce sa podávania správ s informáciami o dani z príjmu

Na účely tejto kapitoly sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „konečný materský podnik“ je podnik, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku najväčšej skupiny podnikov;

2. „konsolidovaná účtovná závierka“ je účtovná závierka vypracovaná materským podnikom skupiny, v ktorej sú aktíva, záväzky, vlastné imanie, príjmy a náklady prezentované tak, ako keby zodpovedali jedinému hospodárskemu subjektu;

3. „daňová jurisdikcia“ je štátna, ako aj neštátna jurisdikcia, ktorá má v oblasti dane z príjmov právnických osôb fiškálnu autonómiu.

Článok 48b

Podniky a pobočky, ktoré sú povinné podávať správy s informáciami o dani z príjmu

1. Členské štáty vyžadujú, aby konečné materské podniky, na ktoré sa vzťahuje ich vnútroštátne právo a ktoré majú konsolidovaný čistý obrat presahujúci 750 000 000 EUR, ako aj podniky, na ktoré sa vzťahuje ich vnútroštátne právo, ktoré nie sú prepojenými podnikmi a ich čistý obrat presahuje 750 000 000 EUR, každoročne zostavovali a uverejňovali správu s informáciami o dani z príjmu.

   Správa s informáciami o dani z príjmu sa sprístupňuje verejnosti na webovom sídle podniku k dátumu jej uverejnenia.

2. Členské štáty neuplatňujú pravidlá stanovené v odseku 1 tohto článku na konečné materské podniky, ak takéto podniky alebo ich prepojené podniky podliehajú článku 89 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ* a zahŕňajú do správy podľa jednotlivých krajín informácie o všetkých činnostiach všetkých prepojených podnikov, ktoré sú zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky uvedených konečných materských podnikov.

3. Členské štáty vyžadujú, aby stredne veľké a veľké dcérske podniky uvedené v článku 3 ods. 3 a ods. 4, na ktoré sa vzťahuje ich vnútroštátne právo a ktoré sú ovládané konečným materským podnikom, ktorý má konsolidovaný čistý obrat presahujúci 750 000 000 EUR a na ktorý sa nevzťahuje právo členského štátu, každoročne uverejňovali správu s informáciami o dani z príjmu uvedeného konečného materského podniku.

   Správa s informáciami o dani z príjmu sa sprístupňuje verejnosti na webovom sídle dcérskeho podniku alebo na webovom sídle prepojeného podniku k dátumu jej uverejnenia.

4. Členské štáty vyžadujú, aby pobočky, ktoré na ich území otvoril podnik, na ktorý sa nevzťahuje právo členského štátu, každoročne uverejňovali správu s informáciami o dani z príjmu konečného materského podniku uvedeného v tomto článku ods. 5 písm. a).

   Správa s informáciami o dani z príjmu sa sprístupňuje verejnosti na webovom sídle pobočky alebo na webovom sídle prepojeného podniku k dátumu jej uverejnenia.

   Členské štáty uplatňujú prvý pododsek tohto odseku len na pobočky, ktoré majú čistý obrat presahujúci limit čistého obratu vymedzený v právnych predpisoch každého členského štátu podľa článku 3 ods. 2.

5. Členské štáty uplatňujú pravidlá stanovené v odseku 4 na pobočku len vtedy, ak sú splnené tieto kritériá:

   a) podnik, ktorý otvoril pobočku, je buď prepojeným podnikom skupiny, ktorú ovláda konečný materský podnik, na ktorý sa nevzťahuje právo členského štátu a ktorý má konsolidovaný čistý obrat presahujúci 750 000 000 EUR, alebo podnikom, ktorý nie je prepojený a ktorý má čistý obrat presahujúci 750 000 000 EUR;

   b) konečný materský podnik uvedený v písmene a) nemá stredne veľký alebo veľký dcérsky podnik uvedený v odseku 3.

6. Členské štáty neuplatňujú pravidlá stanovené v odsekoch 3 a 4 tohto článku, ak je správa s informáciami o dani z príjmu zostavená v súlade s článkom 48c sprístupnená verejnosti na webovom sídle konečného materského podniku, na ktorý sa nevzťahuje právo členského štátu, v primeranej lehote, ktorá nesmie prekročiť 12 mesiacov odo dňa, ku ktorému sa zostavuje jeho účtovná závierka, a ak je v správe uvedený názov a sídlo jediného dcérskeho podniku alebo jedinej pobočky, na ktoré sa vzťahuje právo členského štátu, ktoré uverejnili správu v súlade s článkom 48d ods. 1.

7. Členský štát vyžaduje, aby dcérske podniky alebo pobočky, ktoré nepodliehajú ustanoveniam odsekov 3 a 4, uverejnili a sprístupnili správu s informáciami o dani z príjmu, ak takéto dcérske podniky alebo pobočky boli založené na účely vyhýbaniu sa požiadavkám na podávanie správ stanoveným v tejto kapitole.

Článok 48c

Obsah správy s informáciami o dani z príjmu

1. Správa s informáciami o dani z príjmu zahŕňa informácie týkajúce sa všetkých činností podniku a konečného materského podniku vrátane činností všetkých prepojených podnikov konsolidovaných v účtovnej závierke za príslušný účtovný rok.

2. Informácie uvedené v odseku 1 obsahujú tieto údaje:

   a) stručný opis povahy činností;

   b) počet zamestnancov;

   c) výšku čistého obratu, ktorý zahŕňa obrat dosiahnutý so spriaznenými osobami;

   d) výšku zisku alebo straty pred zdanením príjmu;

   e) výšku vzniknutej dane z príjmu (v bežnom roku), ktorá predstavuje bežné daňové náklady v účtovnom roku vymerané zo zdaniteľných ziskov alebo strát

podnikov a pobočiek, ktoré sú rezidentmi na daňové účely v príslušnej daňovej jurisdikcii;

f) výšku zaplatenej dane z príjmu, čo je výška dane z príjmu zaplatená v príslušnom účtovnom roku podnikmi a pobočkami, ktoré sú rezidentmi na daňové účely v príslušnej daňovej jurisdikcii; a

g) výšku akumulovaných ziskov.

Na účely prvého pododseku písm. e) sa bežné daňové náklady vzťahujú len na činnosti podniku v bežnom účtovnom roku a nezahŕňajú odložené dane ani rezervy na neisté daňové záväzky.

3. Správa prezentuje informácie uvedené v odseku 2 oddelene za každý členský štát. Ak členský štát tvorí viacero daňových jurisdikcií, tieto informácie sa spoja na úrovni členského štátu.

Správa musí obsahovať aj informácie uvedené v odseku 2 tohto článku oddelene za každú daňová jurisdikciu, ktorá bola ku koncu predchádzajúceho účtovného roka uvedená na spoločnom zozname Únie určitých daňových jurisdikcií, ktorý bol vypracovaný podľa článku 48g, pokiaľ správa výslovne nepotvrdzuje, s výhradou zodpovednosti uvedenej v článku 48e nižšie, že prepojené podniky skupiny, ktoré sa riadia zákonmi takejto daňovej jurisdikcie, sa priamo nezapájajú do transakcií s akýmikoľvek prepojenými podnikmi tej istej skupiny, ktorá sa riadi zákonmi niektorého členského štátu.

V prípade iných daňových jurisdikcií správa obsahuje informácie uvedené v odseku 2 v súhrnnej forme.

Informácie sa priraďujú každej príslušnej daňovej jurisdikcii na základe existencie pevného miesta podnikania alebo trvalej ekonomickej činnosti, ktoré vzhľadom na činnosti skupiny môžu viesť k vzniku daňovej povinnosti pre daň z príjmu v tejto daňovej jurisdikcii.

Ak činnosti viacerých prepojených podnikov môžu viesť k vzniku daňovej povinnosti v jednej daňovej jurisdikcii, informácie priradené tejto daňovej jurisdikcii predstavujú súčet informácií týkajúcich sa týchto činností každého prepojeného podniku a jeho pobočiek v tejto daňovej jurisdikcii.

Informácie o akejkoľvek konkrétnej činnosti sa nesmú priradiť súčasne viac než jednej daňovej jurisdikcii.

4. Správa musí na úrovni skupiny obsahovať celkový opis s vysvetleniami významných rozdielov medzi sumami zverejnenými podľa odseku 2 písm. e) a f), ak existujú, berúc pri tom do úvahy, ak je to vhodné, príslušné sumy týkajúce sa predchádzajúcich účtovných rokov.

5. Správa s informáciami o dani z príjmu sa zverejňuje a sprístupňuje na webovom sídle aspoň v jednom z úradných jazykov Únie.

6. Menou použitou v správe s informáciami o dani z príjmu je mena, v ktorej je prezentovaná konsolidovaná účtovná závierka. Členské štáty nevyžadujú uverejnenie tejto správy v inej mene, než je mena použitá v účtovnej závierke.

7. V prípade členských štátov, ktoré neprijali euro, sa limit uvedený v článku 48b ods. 1 prevádza na národnú menu s použitím výmenného kurzu uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* ku dňu [dátum stanoví Úrad pre publikácie = dátum

nadobudnutia účinnosti tejto smernice], pričom sa zvýši alebo zníži o maximálne 5 %, aby mal v národnej mene zaokrúhlenú hodnotu.

Limity uvedené v článku 48b ods. 3 a ods. 4 sa prevádzajú na rovnocenné sumy v národnej mene všetkých príslušných tretích krajín s použitím výmenného kurzu ku dňu *[dátum stanoví Úrad pre publikácie = dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice]* so zaokrúhlením na najbližšie tisícky.

Článok 48d

Uverejnenie a prístupnosť

1. Správa s informáciami o dani z príjmu sa uverejňuje spôsobom stanoveným právnymi predpismi každého členského štátu v súlade s kapitolou 2 smernice 2009/101/ES spolu s dokumentmi uvedenými v článku 30 ods. 1 tejto smernice a podľa potreby s účtovnými dokumentmi uvedenými v článku 9 smernice Rady 89/666/EHS**.

2. Správa uvedená v článku 48b ods. 1, 3, 4 a 6 musí zostať prístupná na webovom sídle počas najmenej piatich po sebe nasledujúcich rokov.

Článok 48e

Zodpovednosť za vypracovanie, uverejnenie a sprístupnenie správy s informáciami o dani z príjmu

1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov konečného materského podniku uvedeného v článku 48b ods. 1, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im pridelené podľa vnútroštátneho práva, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie vypracovania, uverejnenia a sprístupnenia správy s informáciami o dani z príjmu v súlade s článkami 48b, 48c a 48d.

2. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov dcérskych podnikov uvedených v článku 48b ods. 3 tejto smernice a osoby poverené vykonávaním náležitostí zverejňovania podľa článku 13 smernice 89/666/EHS pre pobočku uvedenú v článku 48b ods. 4 tejto smernice, ktoré konajú v rámci právomocí, ktoré sú im pridelené podľa vnútroštátneho práva, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa podľa ich najlepších vedomostí a schopností vypracovala, uverejnila a sprístupnila správa s informáciami o dani z príjmu v súlade s článkami 48b, 48c a 48d.

Článok 48f

Nezávislá kontrola

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že účtovná závierka prepojeného podniku je overená auditom jedného alebo viacerých štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností podľa článku 34 ods. 1, štatutárny audítor (audítori) alebo audítorská spoločnosť (spoločnosti) skontrolovali aj to, či správa s informáciami o dani z príjmu bola poskytnutá a sprístupnená v súlade s článkami 48b, 48c a 48d. Ak správa s informáciami o dani z príjmu nebola poskytnutá alebo sprístupnená v súlade s uvedenými článkami, štatutárny audítor (audítori) alebo audítorská spoločnosť (spoločnosti) to v správe audítora uvedú.

Článok 48g

Spoločný zoznam Únie určitých daňových jurisdikcií

Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 49 v súvislosti s vypracovaním spoločného zoznamu Únie určitých daňových jurisdikcií. Uvedený zoznam musí vychádzať z posúdenia daňových jurisdikcií, ktoré nespĺňajú tieto kritériá:

1. transparentnosť a výmena informácií vrátane výmeny informácií na požiadanie a automatickej výmeny informácií o finančných účtoch;
2. spravodlivá daňová súťaž;
3. normy, ktoré stanovili G20 a/alebo OECD;
4. iné relevantné normy vrátane medzinárodných noriem stanovených Finančnou akčnou skupinou.

Komisia zoznam pravidelne preskúmava a v prípade potreby ho zmení tak, aby sa zohľadnili nové okolnosti.

Článok 48h

Dátum začiatku podávania správ s informáciami o dani z príjmu

Členské štáty zabezpečia, aby sa zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktorými sa transponujú články 48a až 48f, uplatňovali najneskôr od dátumu začiatku prvého účtovného roka začínajúceho *[dátum stanoví Úrad pre publikácie = jeden rok po termíne transpozície]* alebo neskôr.

Článok 48i

Správa

Komisia predkladá správu o plnení povinností podávať správu stanovených v článkoch 48a až 48f a o ich vplyve. Správa musí obsahovať vyhodnotenie toho, či správa s informáciami o dani z príjmu prináša primerané a úmerné výsledky s ohľadom na potrebu zabezpečiť dostatočnú úroveň transparentnosti a potrebu konkurenčného prostredia pre podniky.

Správa sa predkladá Európskemu parlamentu a Rade do [*dátum stanoví Úrad pre publikácie = päť rokov po dátume transpozície tejto smernice*].

3. Článok 49 sa mení takto:

a) Odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedená v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2 a článku 48g sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od dátumu uvedeného v článku 54.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2 a článku 48g môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“

b) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Pred tým, ako Komisia prijme delegovaný akt, musí uskutočniť konzultácie s expertmi, ktorých určí každý členský štát v súlade so zásadami uvedenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z [*dátum*].“

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2 alebo článku 48g nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

---

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

** Jedenásta smernica Rady 89/666/EHS z 21. decembra 1989 o požiadavkách na sprístupnenie údajov týkajúcich sa pobočiek zriadených v určitom členskom štáte určitými druhmi obchodných spoločností, ktoré sa spravujú právom iného štátu (Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 36).“

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do *[dátum stanoví Úrad pre publikácie = jeden rok po nadobudnutí účinnosti]*. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

   Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament *predseda*	*Za Radu* *predseda*